

Torre del Mar - Mojacar.

5-3-2010. Torre del Mar - Mojacar.

6403 km hebben er al weer opzitten. De MIO schat (via Cartagena en Barcelona) dat het nog 2573 km naar huis is. Die schatting zal aan de krappe kant zijn. Maar voorlopig berekenen we dat we per dag zeker 150 km zullen moeten rijden.

Ook vandaag is de reis een soort van terugspelen van een oude film. Her en der zien we reeds bekende plekken ook al rijden we nu meestal over de snelweg, die wat verder in het land ligt: Die steile kust net na Nerja (waar de weg weer gerepareerd wordt na verzakkingen), Barranco del Cotobro (10.30), de tuinbouwgebieden rond Carchuna (11.05), Playa Honda en Adra (12.20).

Torre del Mar.

Barranco del Cotobro.

Nerja.

Almuñécar.

Almuñécar.

Salobreña.

De kassenzee van Carchuna.

Weg naar Castell de Ferro.

Tuinbouw boven Adra.

Barranco de San Telmo.

Vuurtoren bij Almería.

Almería.

Almería.

Turre.

We doen om een uur of een boodschappen in het grote COPO-winkelcentrum in Eijido, waar we op de parking lunchen. We rijden om 14.25 hoog boven Almería door en zien door dalen van barranco's heen de vuurtoren, een groot kasteel en de stad zelf uiteraard. Kwart over drie bereiken we de afslag naar Mojacar, zien het hoog gelegen dorpje Turre, Mojacar Pueblo en op de weg terug naar de camperplek bij Antonio aan de Torre een wasserette links aan de weg. Daar wil Tineke weer eens een grote was doen morgen.

We kleppen en drinken wat bij Antonio, zien er op de tv, dat het weer de komende dagen hier slecht is, terwijl het er aan de wat noordelijkere costa's beter uit ziet. Morgen dus door. Op 1 na waren alle andere campers deze morgen al weer vertrokken.

Torre.

Mojacar - Salinas bij Monovar.

Camperplek ten zuiden van Mojacar.

6-3-2010. Mojacar - Salinas bij Monovar.

6684 km hebben we achter de rug en 2200 km voor de boeg (via Murcia, Barcelona) volgens de MIO. Het is in de loop van de nacht koud geworden. Overdag worden temperaturen van 8 à 9 graden aangegeven!)

Om 10 uur rijden we Mojacar in om de was te laten doen. Tineke heeft er buurt met de Thaise die de boel runt. Gesprekstof genoeg uiteraard.

Zo heb ik mooi de tijd om het verslag actueel te maken. Zo is alles weer vers, fris en bijgewerkt als we om 12 uur richting Vera gaan. We rijden over de snelweg naar Murcia. Het is hier iets van de kust weg en dat betekent wezenlijk minder bebouwing, dorpen en steden.

Garrucha.

Rio Almanzora.

In de buurt van Huercal.

Fort net voor Lorca.

Alcantarilla.

Murcia.

Zo af en toe steken we een rivier of een ramblas over. Bijvoorbeeld de Rio Almanzola met een oude kapotte brug. We rijden dan over een grote vlakte tussen bergketens. Om 13.10 denken we een parkeerplaats op te gaan, maar worden het plaatsje Torrecilla in geloodst. Daar houden we ons middagmaal op een parkeerplaats in een winkel-, industriegebied. Om 13.35 gaat het weer door. Iets later zien we net voor Lorca een groot fort op een heuvel rechts van de weg. Lorca zelf lijkt meer een industriegebied en is dus niet interessant. Het landschap wordt langzaam ruiger en we komen dichterbij de bergketens. In Murcia staat een smalle en steile met een kasteel bekroonde heuvel. Vreemd dat die in de folder van Murcia niet terug te vinden is.

Murcia?

Woestijn bij Abanilla.

Kale rotsen en dalen bij Abanilla.

Via de afslag naar Abanilla gaat het een echte woestijn in. Een gebied met sterke erosie, alles is doorploegd door diepe geulen. Planten zijn schaars. Een weg in Abanilla is vanwege werkzaamheden afgesloten, zodat we via Fortuna om moeten rijden naar Pinoso en Algueña. Vanaf Rodriguillo zien we de verwachte wijngaarden. De druivenstokken zijn hier tot vrijwel op de grond weggesnoeid. Zo drastisch hebben wij dat nog nergens gezien. Het landschap ziet er nog steeds kurkdroog uit. In Algueña komen we bij de bodega van de plaatselijke cooperatie voor een gesloten hek te staan. Niemand in de verre verte te zien. Mooie camperplek is dat. Dus rijden we maar naar no2 in Culebron. Daar is het ook zo. Hier hebben ze de openingstijden op de poort gezet: Slechts enkele uren per dag.

Woestijn bij Abanilla.

De gesloten bodega in Algueña.

Wijngaarden bij Algueña.

Pinoso.

Gesloten bodega in Culebrón.

Gelukkig gaat ook hier menige zaak in drieën. Bij de Salinas in Monovar vinden we de Bodega Salvador Poveda. In het moderne kantoorgebouw zijn een tiental mannen aan het confereren en pimpelen uiteraard. Na zo'n 5 minuten komt iemand te voorschijn, van wie we hier mogen blijven vannacht. Uiteraard kunnen we ook wijn kopen. Dat worden 3 flessen, een droge en een halfdroge witte en een moscatel voor •7,--. Later op de avond wil ik een fles openen, maar moet uiteindelijk de fles door de gastgever laten openen! Zo vast zit die kurk.

Bodega Salvador Poveda bij Monovar.

Salinas, Monovar - Xabía.

Bodega Salvador Poveda.

7-3-2010. Salinas, Monovar - Guadalest - Xàbia.

6947 km op de teller. We vertrekken om 9.35 van de bodega bij Monovar in de richting van Monovar. Deze stad laten we echter rechts liggen en rijden door over Elda, waar we tanken.

10.10 zien we het kasteel van Sax. Het gaat in nog steeds heel grauw en grijs weer naar Castalla en Ibi over een stille snelweg. Tegen elven zijn we door Benefallim gekomen en rijden weer terug naar de kust.

Het gaat lane tijd omhoog tot aan de pas Puerte de Confrides naar het enkele minuten verderop gelegen gelijknamige plaatsje.

Monovar.

Monovar.

Sax.

Bloeiende amandelbomen.

Weg naar Benefallim.

De enige kleur in het landschap wordt gemaakt door de vele bloeiende amandelbomen. Percelen met amandel- en olijfbomen geven een prachtig kleurcontrast.

Puerto de Confrides.

Confrides.

In de verte Guadaleste.

Benimantell.

Amandelbloesem.

Tegen twaalf uur passeren we Benimartell en hebben een eerste zicht op het zeer aparte plaatsje en de burcht van Guadaleste, waar we tegen half een aankomen.
Voor •4 kunnen we Zippy op een parkeerplaats kwijt en gaan we het in mist gehulde plaatsje in. Niet zo maar een dorp! Het is de 2e drukst bezochte plaats in Spanje volgens de Navigator!
Door het slechte weer is het vandaag misschien geen topdrukte, maar er lopen toch nog aardig wat mensen rond.

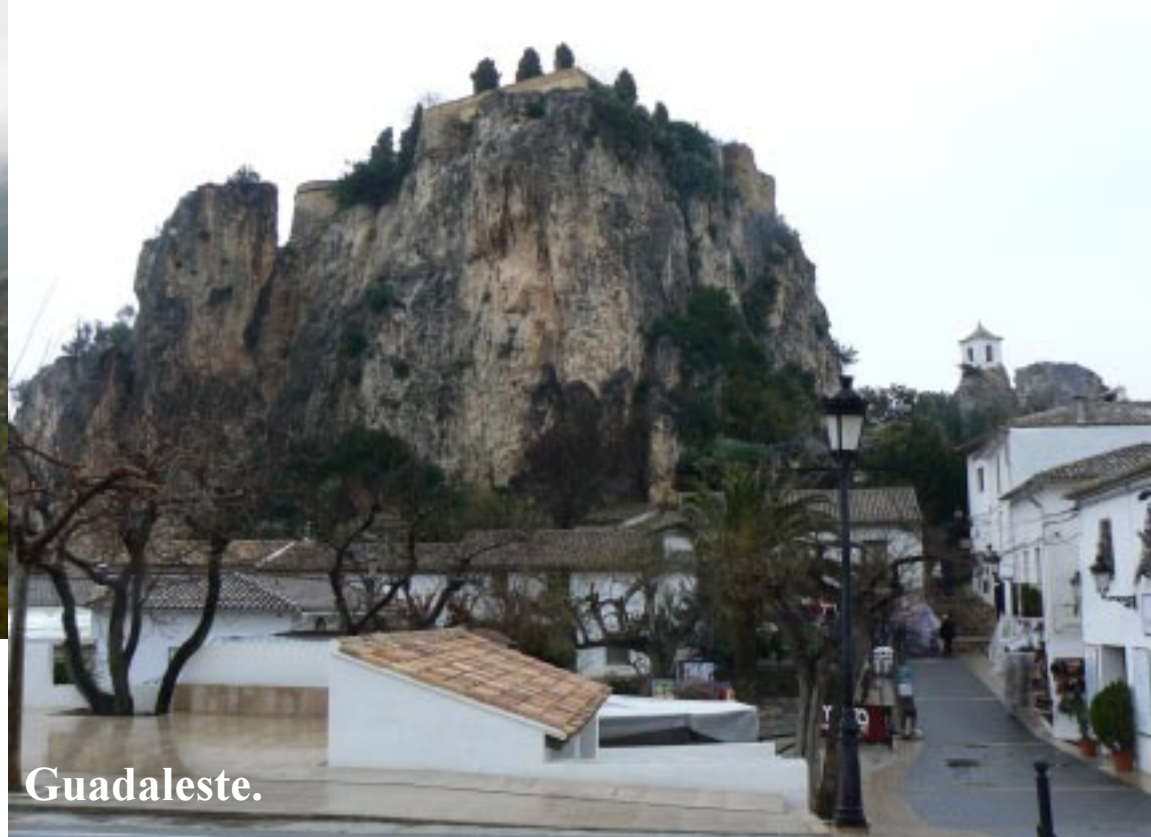

Guadaleste.

We lopen het dorp door, laten echter het kasteel rechts liggen. Aanvankelijk is de hele boel in mist gehuld, maar opeens wordt die aan flarden gescheurd en krijgen we zicht op het stuwmeer beneden, de toren van het kasteel en de dalen erom heen. Dat ziet er goed uit. Bij een pastelaria kopen we een “pan integral” en een suikerbol, zodat we zo dadelijk wat te eten hebben. We kijken nog in de diverse souvenirwinkels, maar vinden er niets bijzonders.

Onderweg naar Polop.

Callosa d'en Sarría.

Onderweg naar Polop.

Na de lunch op het parkeerterrein van Guadaleste, dalen we in de motregen af in de richting van de kust. Zo passeren we het lelijke stadje Callosa d'en Sarría en (13.30) het heel goed uitzijende Polop. Vooral een hoge, bebouwde richel in het centrum maakt indruk.

Heel mooi, we rijden er een extra rondje om alsnog foto's te kunnen maken. Opeens zijn we overigens weer in tuinbouwgebied. Ondanks dat we door een diep en steil dal rijden, zijn er hier overal grote kassen neergezet.

Verder zien we nog steeds veel amandelbomen. Nu afgewisseld met allerlei citrusbomen.

Polop.

Via Altea met zijn grote koepelkerk, die van heel ver al te zien is, gaat het in 1e instantie de “verkeerde” kant langs de kust op, naar het strand van Alfàs del Pi. We vinden daar in geen van de beide plaatsen een camperplekje voor vannacht en rijden dus (de goede noordelijke kant op) naar Calp en de opmerkelijke Peñón de Ifac. De laatste lijkt een broertje van die rotspartij bij Anteguera: Peña de los Enamorados. We komen weer op bekend terrein, we waren hier al op de heenweg. Ik meen diverse gebouwen te herkennen, maar dat orthodox kerkje links had ik zeker gezien.

Strand van l'Alfas del Pi.

Strand van l'Alfas del Pi.

Peñón de Ifac.

Peñón de Ifac.

Kust bij Benissa.

Moraira.

Cabo de Náo.

Creu del Portitxol.

Xàbia.

Xàbia.

We rijden over Xàbia de punt van Cabo de la Náo op. Dat is een landtong met een lange rij van super de luxe villa's, die dicht opeengestapeld hoog boven de kust staan. We hebben al gauw het vermoeden dat hier geen campers getolereerd worden. Heel duidelijk wordt dat niet aangegeven, maar nergens is daar plaats voor. Dus rijden we ook hier onverrichter zake terug naar Xàbia. Daar vinden we echer vlak aan zee enkele heel aardige plekjes met de nodige collegacameraars. Tegen vijf uur hebben we dus een plekje en gaan de boel hier verkennen. Het is een best aardig kustplaatsje, maar zeker niet bijzonder. Vooral met deze grauwe lucht niet.

Tegen een uur of zeven zoeken we aan zee een pizzeria op: Lungo Mare. Daar krijgen we na een voorafje van de zaak, goede en zeer grote pizza's geserveerd.

De aankleding van deze grote zaak bestaat uit allerlei attributen die met boten en de zee te maken hebben. Vooral de vitrines met schaalmodellen van boten zien er heel aardig uit. We krijgen achteraf een "smoothy" van sangria, ijs en aardbeien. Die mag Tineke allebei hebben.

Vervolg van de reis.